

Elegia del Conflent

ROSA LEVERONI

Torna l'enyorament d'aquella terra
de pomeres i prats,
oliveres als flancs de blanques comes
i d'altres claredats
en la blancor del cim. La cançó dolça
del curs lent de la Tet
i l'argentina veu de la campana
venint de Codalet...
Oh terra de Conflent, com vares prendre'm!
D'un meu amor bressol,
fet de perfum tenaç dels teus camps pulcres
i del benigne sol
que savi va pintant les teves gràcies
amb un pinzell tan fi.
Fet de cançó de riu i d'hores calmes
per un ample camí...
Torna l'enyorament... Amb passa lenta
m'endinso pel record
tan dolç i tan punyent com una rosa
que em reposés al cor.
I veig a dintre meu altra vegada
aquell rostre estimat,
i et veig a tu, país, com un bell somni
perdut en ser abastat.

LEVERONI, Rosa (1952): *Presència i record*. Barcelona: Edicions de l'Óssa Menor.